

Werkgroep Europese Samenwerking

Onderdeel van de LOVAH
Landelijke Organisatie van Aspirant Huisartsen

Visiedocument Werkgroep Europese Samenwerking

Middels dit document, geschreven op 15 november 2014 te Groningen, willen wij als WES de waarde van internationalisering binnen de huisartsopleiding aantonen.

De wereld verandert. Door migratie is de samenstelling van de Nederlandse bevolking zeer divers geworden. Die diversiteit ziet de huisarts in opleiding op zijn of haar spreekuur terug. Er zijn culturele verschillen, religieuze verschillen, en er kan sprake zijn van een taalbarrière. Dit maakt dat consulten met allochtone patiënten anders kunnen verlopen dan wij in onze cultuur gewend zijn. Derhalve zijn wij van mening dat er meer aandacht uit moet gaan naar omgang met allochtone patiënten in de opleiding en daarmee het internationale aspect van het vak.

De WES streeft ook naar leerervaringen in de internationale gezondheidszorg om kennis en ervaring op te doen welke toegepast en geïntegreerd kunnen worden binnen de huisartsenzorg in Nederland. Dit kunnen buitenlandse ervaringen zowel in Europa als in de mondiale, globaliserende context zijn. Door over de grens te kijken kan een huisarts in opleiding zijn/haar visie op de eerstelijnszorg verbreden en het eigen zorgsysteem kritisch onder de loep nemen. Het is tevens inspirerend om te zien hoe buitenlandse huisartsen vorm geven aan hun vak. Door samen te werken met huisartsen in het buitenland leren we van elkaar en kunnen wij de positie van huisartsen versterken. Daarnaast heeft Nederland een leidende functie m.b.t. kwalitatief eerstelijns zorg, waarbij er dus ook kennis overdracht plaats vindt van Nederland naar het buitenland bij internationale activiteiten. Dit leidt tot verbetering van de mondiale eerstelijnszorg. Wat ons betreft kan men hier niet vroeg genoeg mee beginnen, dus het liefst al tijdens de opleiding. De hele wereld globaliseert; de huisartsenopleiding mag hier niet in achterblijven!

De opleiding tot huisarts is ingericht op ontwikkeling van zeven competentiegebieden. Gedurende de opleiding groeien deze competenties door kennis, kunde en ervaringen uit de praktijk. Onzes inziens draagt internationalisering bij aan de ontwikkeling van de competentiegebieden. Dit is in lijn met onderzoek in het Verenigd Koninkrijk, waarbij is onderzocht voor welke competenties internationalisering meerwaarde heeft en bij welke competenties transitie plaats vond naar de nationale situatie bij huisartsen met internationale ervaring. Hieronder geven wij per competentie aan waar deze meerwaarde onder andere in te vinden is.

Meerwaarde per competentie:

- Competentie vakinhoudelijk handelen
 - Kennisverbreding
 - Migrantenzorg
 - Reizigersziekte & reizigersvoorlichting
- Competentie arts-patiënt communicatie
 - Migrantenzorg
 - Omgang interculturele verschillen
- Competentie samenwerken
 - Samenwerking in engere zin
 - Uitdragen kennis & ervaring naar het buitenland
 - Opbouwen/uitbreiden netwerken
- Competentie organiseren
 - Uitzetten van (gezondheidszorg)structuren en organisatie & financiering
 - Management op micro-, meso-, macro- en internationaal niveau

- Kwaliteitsverbetering, zoals (internationale) richtlijnen
- Competentie maatschappelijk handelen
 - Ontwikkeling van zorg
 - Relativering en appreciëren Nederlandse zorg
 - Bijdragen aan verbetering huisartsgeneeskunde in binnen- en buitenland
- Competentie wetenschap & onderwijs
 - Onderwijs geven
 - Wetenschappelijke verbreding en verdieping
- Competentie professionaliteit
 - Persoonlijke ontwikkeling
 - Nieuwe visies op eerstelijns zorg

Wij adviseren een structureel en uniform beleid ten aanzien van internationalisering binnen de acht instituten, met draagvlak binnen de maatschappelijke huisartsorganisaties.

Naast het ondersteunen van de individuele AIOS met ambities om over de grens te kijken (o.a. middels congres bezoeken) zouden wij ook graag zien dat internationalisering meer onder de aandacht komt binnen de huisartsopleiding zelf. Bijvoorbeeld door het implementeren van een overstijgende onderwijslijn internationale geneeskunde of het bieden van de mogelijkheid tot specialisatie of differentiatie in de internationale gezondheidszorg. Ook integratie van de al bestaande internationale projecten in het curriculum, zoals het Hippokrates uitwisselingsprogramma, zou hierin een goede optie kunnen zijn.

Namens de Werkgroep Europese Samenwerking
N. Regtering, M. Stakelbeek en M. Aleem

Gebruikte literatuur:

- C. Smith, L.M. Pettigrew, H-N. Seo, J. Dorward; *Combining general practice with international work: online survey of experiences of UK GPs*; J R Soc Med Sh Rep 2012;3:46
- H-N Seo, C. Smith, L.M. Pettigrew, J. Dorward; *Debate & Analysis: Combining UK general practice with international work – who benefits?*; British Journal of General Practice, October 2012
- J. Hall, C.S. Brown et al.; *Global health in UK postgraduate medical training*; The Lancet, Vol 380, August 25, 2012
- M.C. Kruyt, D.B.F. Saris, E.W.M.T. Ter Braak; *Laat de AIOS uitvliegen*; Medisch Contact, 64 nr. 26, 25 Juni 2009
- P. van den Hombergh, N.J. de Wit, F.A.M. van Balen; *Experience as a doctor in the developing world: does it benefit the clinical and organisational performance in general practice?*; BMC Family Practice 2009, 10:80
- J. Evert, A. Bazemore, A. Hixon, K. Withy; *Going global: considerations for introducing global health into family medicine training programs*; Family Medicine, Vol. 39, No. 9, October 2007
- LOVAH bulletin oktober 2014 blz. 22-23: Een reisverslag van een Hippokrates exchange naar Ierland